

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1050.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C, Sp. 177) samt dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Navneforandring,

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 139.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Goos): Dette Forslag har jeg med allerhøjeste Samtykke fremsat i det andet Ting, og det er der blevet vedtaget i alt væsentligt i den Form, hvori det oprindelig blev fremsat. Det danner en Afslutning eller Forsøg paa Afslutning af Forhandlinger, som i det andet Ting have været førte i omtrent 25 Aar, selvfølgelig med visse Mellemlum. Naar det nu kommer her op i dette Ting, hvor det første Gang foreligger, nødes jeg til at give nogle Forklaringer med Hensyn til Sagens Forhistorie. Det var først ved Forordningen af 11te Maj 1828, at der skete en Begrænsning i den Adgang til at tage Navne, som man ønskede — en Indskrænkning i denne Adgang, som i Virkeligheden tidligere havde fundet Sted ubegrænset, i alt Fald ikke begrænset paa anden Maade end ved Hensynet til det paa Stedet brugelige, en Begrænsning, som ikke havde Karakteren af en retlig Begrænsning, men henviste til den Sædvane, som faktisk fandt Sted, og som de allerfleste faktisk ogsaa vilde følge. I denne store Frihed gjorde Forordningen af 1828 og de dermed sammenhængende senere Kancelliskrivelser en Indskrænkning. Indskrænkningen gik dog udelukkende ud paa, at Børnene for Fremtiden skulde døbes med et bestemt Tilnavn, som de skulde vedblive at bære, som

ogsaa fremdeles skulde bæres af de kommende Slægter, og som endelig skulde være fælles for Søsken, saaledes at ikke en Søn kom til at have et Slægtsnavn og en Datter et andet eller Brødrene forskellige Slægtsnavne og Søstre forskellige. Det var for saa vidt en Indskrænkning i den hidtidige Frihed, som Børnene hyppigt aldeles ikke døbt med noget som helst Slægtsnavn, men kun med Fornavn, som tilførtes Kirkebogen, og dernæst fordi der gjordes Adskillelse mellem Kønnene og efter Omstændighederne mellem Søsken af samme Køn ved Daaben, hvor de fik et Tilnavn eller Slægtsnavn. Disse Begrænsninger indførte man altsaa, sigtende udelukkende til at bevare Enheden i Navnet inden for den enkelte Slægt. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvilket Navn det paagældende Barn, som første Gang kom til Daab efter Forordningen, skulde døbes med, stillede denne hele Række af Bestemmelser Forholdet særdeles frit. Stamfaderen havde, hed det udtrykkeligt, Ret til at døbe Barnet med det samme Slægtsnavn, som han selv havde baaret, eller til at danne et Slægtsnavn af sit Navn med — sen føjet til eller efter Stedet, hvor Barnet blev døbt. Og det var endda kun Eksempler, thi i Anledning af forskellige Spørgsmaal, som opkom, angaaende Maaden, hvorpaa denne Foranstaltning skulde iværksættes, stillede Kancelliet det endnu friere, idet det henviste til, at man havde at følge den paa Stedet brugelige Skik ved den første Daab, og yderligere tilføjede, at man overhovedet ikke var bunden til nøjagtige Regler, men at der maatte stoles paa vedkommende Præsts Konduite. I alt dette øjnes der ikke nogen Bestræbelse i Retning af at skelne den ene Slægt fra den anden ved Navnet, i Retning af at individualisere Navnene saaledes, at at hver Slægt faar sit Navn. Det laa aldeles uden for Tankegangen den Gang, idet man jo netop henviste til at døbe Børnene, alle i et Sogn f. Eks., med det Navn, Stedet anviste, eller at danne et Navn ved at føje — sen til Fornavnet, et Fornavn, som jo ogsaa kunde være meget almindeligt paa det paagældende Sted. Tanken var udelukkende at bevare Enheden inden for den enkelte Slægt med Hensyn til Navnet, men ikke at sondre de forskellige Slægter fra hinanden, og heller ikke er der i disse Bestemmelser noget som helst af en Bestræbelse for at give de Navne, hvormed Børnene døbes, nogen som helst Eneretskarakter, saaledes at et Navn, som var taget først af en, saa ikke